

at der skal bruges lidt større eller mindre Spænding. Den er det blivende, saa at derom vil jeg sige, at har man ved Erfaringen forudset, at der er et Misforhold mellem Kanonen og Spændingen, saa maa vi, da vi aldrig kunne være sikre paa, at der ikke paaany kommer en Spænding, forandre Kanonen saaledes, at den kan taale Spændingen.

Det ærede Medlem gjorde dernæst nogle Bemærkninger om Rigsretten. Ved Forslagets Indbringelse motiverede jeg ikke udtrykkelig dette Punkt. Men Sagen er jo, at vor Rigsret har lige fra sin Tilblivelse været usfuldkommen — derom er der ingen Tvivl, — og der er heller ingen Tvivl om, at den blev dobbelt usfuldkommen derved, at der blev indført en Forandring af Repræsentationen, uden at der blev gjort en tilsvarende Forandring med Hensyn til Rigsretten. Men selv bortset derfra, er den usfuldkommen, og det er derfor naturligt at lette Muligheden for at saa den forandret, og at forandre den ved almindelig Lov er ikke noget ukendt hos os. I Forfatningen af 2den Oktober 1855 var det bestemt, at Rigsretten skulde fastsættes ved almindelig Lov. Som midlertidig Bestemmelse var fastsat, at den skulde bestaa af 15 Medlemmer, nemlig 5 valgte af Rigsraadet og 10 valgte af Landsdelenes Højesteretter, allesammen valgte frit, saa at de ikke vare begrænsede til deres egne Medlemmer. Selve Forfatningen havde altsaa den Bestemmelse, at Rigsrettens Organisation kunde og skulde fastsættes ved Lov. Det ærede Medlem har jo ganske Ret i, at det, som ogsaa den højtærede Konseilspræsident senere berørte, er tænkeligt, at en saadan Lov maatte ogsaa kunne forandres ved en foreløbig Lov, og det er ganske rigtigt, at her er et Punkt — men det er ikke det eneste Punkt i Grundloven, hvorom det gælder — hvor der kan være Trang til at saa en udtrykkelig Bestemmelse om, at visse Love ikke kunne forandres ved provisoriske Love. Vi have nemlig i Grundlovens § 19 en Bestemmelse om, at Grundlovsbestemmelsen om de aarlige Rigsdage kan forandres ved almindelig Lov. Vi have endvidere der den Bestemmelse, at alle Bestemmelser om Revision og Decision, høist vigtige Bestemmelser, kunne forandres ved almindelig Lov. Der er den for den personlige Bestyttelse særdeles betydningsfulde Bestemmelse om, at der til Fængsling hører Retskendelse, ogsaa den kan forandres ved almindelig Lov. Med Hensyn til disse Bestemmelser gælder det saa vel som med Hensyn til en Bestemmelse om, at man vilde lade Rigsretten blive organiseret ved almindelig Lov — hvis man nu vilde det,

hvilket vilde være hensigtsmæssigt —, at det vilde være rigtigt at sætte i Grundloven, at ingen af dem, skønt fastsatte ved almindelig Lov, kan forandres ved foreløbig Lov, det vil sige, at der blev undtaget fra den kongelige foreløbige Lovgivningsmyndighed visse efter deres Indhold nærmere bestemte Love.

Visse af de Betæneligheder, der er nævnte af Ordførerne for de forskellige Meninger her i Salen, ere ogsaa bleve udtalte af den højtærede Konseilspræsident. I det jeg sluttelig skal tillade mig at omtale, hvad den højtærede Konseilspræsident har fremsat, kan jeg ikke undlade at sige, at jeg kan glæde det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds med at erklære, at jeg slet ikke har følt mig stuffet efter Indbringelsen af dette Forslag, vel sagtens fordi jeg har gjort det under lidt andre Forudsætninger, end han havde tænkt sig, navnlig med mindre personlige Prætensioner. Jeg er thærtimod meget glad ved den Modtagelse, som Forslaget har fundet, og jeg er meget glad ved at være fremkommen med det. Naar jeg siger dette, siger jeg det i forøget Grad efter at have hørt Udtalelserne af den højtærede Konseilspræsident. Det er fuldstændig rigtigt, som det blev udtalt først af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) og dernæst af det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds, at en Forandring i Grundloven vil naturligst ligge for Regeringen. Den vil jo aldrig kunne føres igennem selvfølgelig uden at bæres igennem af Regeringen. Der kan imidlertid være Omstændigheder, hvor der er Trang til, at et Forslag kommer frem, men hvor det i Øjeblikket hverken ligger for Regeringen eller for noget af de kæmpende Partier at komme med det. Et saadant Øjeblik tror jeg dette er. Der var Trang til, at Forslaget skulde komme frem, men det har muligvis ikke ligget naturligt for Regeringen at komme med det, og jeg vidste jo, at det ikke laa for noget af de kæmpende Partier. Da der alligevel var Trang der til, er jeg glad ved, at det er kommet frem, føler mig paa ingen Maade stuffet, men føler en Tilfredsstillelse ved den uden Prætensioner udførte Gerning. Jeg har gjort det uden Prætensioner, men jeg forbeholder mig dog det Haab, at vi i Birkeligheden fra denne Begyndelse ville kunne komme ind paa en Vej, der fører til en Løsning af det Spørgsmaal, der skal løses. Jeg tillader mig at udtale en oprigtig Tak for den højtærede Konseilspræsidents Udtalelse om, at han ikke vil nægte sin Medvirkning til at gaa en Vej, ad hvilken man kan søge en Løsning af den Opgave, hvis Løsning til-